

Medlem om Arbejderkommissionen, at den har ført os bag Ohjet. Jeg har oplyst, at det er slet ikke den, der har givet den omtalte Statistik som Udgangspunkt; men i den historiske Del af sin Fremstilling har den nævnt Dr. Engels Statistik, og derefter har den, hvad det ærede Medlem for Stege synes fuldstændig at have overset, ganske uafhængigt deraf konstrueret sin egen danske Statistik, som altsaa slet intet har at gøre med Dr. Engels. Om den danske Statistik siger Kommissionen i det mindste paa en halv Snæs forskellige Steder og Maader, at den ikke kan paatage sig noget Ansvar for de Tal, der ere anførte, fordi den ikke har haft det nødvendige Materiale til at kunne opstille en virkelig paalidelig Statistik. Der kan derfor ikke være Tale om, og det er ikke paa sin Plads at sige, at Arbejderkommissionen skulde have ført nogen bag Ohjet, eller at Regeringen har tilladt den at gøre det. Næsten paa hver Side har Kommissionen været ivrig for at indrømme, at der ikke paa det forhaandenværende Materiale lod sig bygge andet end formodede Tal, og dem har man fremsat med alt Forbehold. Den Ting kunde det ærede Medlem altsaa ganske rolig have ladet ligge; jeg har kun fremsjort det faktisk, at Arbejderkommissionen ikke havde nogen Statistik, at Dr. Engels Statistik er et videnskabeligt Forsøg, som ikke er grundet paa det tykke Riges faktiske Forhold, og at der siden 1885 er ført en virkelig Ulykkestatistik, ikke for Danmark, men for Tyskland, og disse tre Fakta skal det ærede Medlem nok lade staa. Jeg antager da ogsaa, at det ærede Medlem har søgt en Lejlighed til at holde en Tale, som det synes, at det har trykket ham at give os, inden dette Forslag forlader denne Sal. Det er, som om det har kostet det ærede Medlem en Overvindelse at lade være at sige det tidligere; i alt Fald maa jeg oprigtigt talt sige, at det dog havde været mere paa sin Plads ved første eller senest ved anden Behandling, end her ved Endringsforslagene til tredje Behandling at tage denne hele Sag op til fuldstændig Undersøgelse paa ny. Imidlertid sent er bedre end aldrig, og naar det ærede Medlem i Dag med den højtærede Formands Tilladelse atter er kommet ind paa det gamle Folketingsforslag fra 1891 og sammenligner det med dette Forslag, maa jeg vel ogsaa have den højtærede Formands Tilladelse til at imødegaa de Bemærkninger, som det ærede Medlem fandt i den Anledning at burde gøre ved denne Sammenligning. Det ærede Medlem sagde, at det gamle Forslag talte ikke om Arbejdsgivernes personlige Ansvarlighed, det lagde ikke paa

dem nogen personlig Byrde. Men jeg vil dog spørge det ærede Medlem: Hvad er da dette personlig at betale Præmier til en Statsforsikringsanstalt i Forhold til Antallet af sine Arbejdere og til den udbetalte Arbejds løn andet end en personlig Byrde for Arbejdsgiverne? Det tror jeg, det ærede Medlem vil blive mig Svar skyldig paa. Hvilken Forstel er der mellem det, at en Arbejdsgiver efter det gamle Forslag skulde betale til Statsanstalten en Præmie, der staa i Forhold til hans Bedrifts Jarlighed, hans Arbejderes Antal og den udbetalte Arbejds løn, og saa den personlige Byrde, der her lægges paa ham. Det skulde virkelig være interessant at høre, hvor den faktiske Forstel ligger for den paagældende Arbejdsgiver. Jeg kan imidlertid se, at der er en anden faktisk Forstel, nemlig den, at han efter den tidligere Forstel vilde være kommen til at betale den dobbelte Sum, eftersom Forsørgelsesbeløbene i den Lov vare mindst dobbelt saa store som her. Hvis den mindre Industri efter vort Forslag virkelig skulde komme tilført, saa vilde den efter det ærede Medlems Udvikling være kommen mindst dobbelt saa meget tilført efter Folketingets nævnte tidligere Forslag, eftersom Udgifterne og Byrderne vilde blive dobbelt saa store efter hint Forslag. Det ærede Medlem ryster vel paa Hovedet; men jeg tror dog ikke at overburdere hans Regneevne, naar jeg mener, at han vil kunne kapitalisere en Livrente paa 6 à 700 Kr. for en 40-aarig Mand og angive, hvilket Beløb han da faar ud, og i hvilket Forhold dette staa til Maksimumsbeløbet i denne Lov. Saa sagde det ærede Medlem: Hvad er det for et Arbejdsraad efter dette Forslag i Modsetning til Arbejdsraadet efter det gamle Forslag? Jeg skal først bemærke, at der slet ikke var noget Arbejdsraad i det gamle Lovforslag, men derimod en Institution, som man kunde appellere til, naar man var misfornøjet med Statsforsikringsanstaltens Afgørelse af Kravet. Jeg skal oplyse, hvorledes denne Institution var sammenfat. Der var 6 Medlemmer: „En Formand og en Væge, der begge udnævnes af Indenrigsministeren paa 5 Aar; to Mænd, valgte henholdsvis af Amtsraadet i den Amtsraadsreds eller Kommunalbestyrelsen i Kjøbenhavn eller den anden Købstad eller Handelsplads, hvor den tilskadekomne var bosat, blandt Arbejdsgiverne i en af de under Loven faldende Virksomheder, samt 2 Mænd, valgte af den, der har Krav paa Understøttelse.“ Jeg vil nu spørge, hvori Forbelen skulde ligge ved det gamle Forslags Arbejdsraad fremfor det, vi have